Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36527
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

tauſ ioſeph. ꝓ eū pluſquā reliquoſ filioſ ſuoſ dilect
tū. Hoc loco beatuſ iacob figurā habuit dī patis.
ſcſ quoq; ioſeph xpū geſſit dnū ſaluatoriſ. Dili
gebat ꝝ iacob filiū ſuū. quia ꝓ ds pat diligit
unigenitū ſuū ſic ipſe dixit. hic ē filiuſ mīs dilec
tuſ. Iacob miſit filium ſuū ut de frib ſuis ſol
licitudinē gereret. ꝓ ds pat miſit unigenitū
ſuū. vt genus humanū peccatis languidum
quaſi oues pdtas uiſitaret. Ioſeph dum frs
ſuoſ quereret errabat in heremo. ꝓ xpc genus
humanū querebat qd errabat in mundo. Quo
dam quaſi ꝓ ipſe errabat. quia erantes que
rebat. Ioſeph eū frs ſuoſ querebat inſcimiſ.
Scima interpretatur humeruſ. Semper eū
peccatores dorſū ponunt in facie uſta. Hume
ri eū retro ſunt. Sic eū frs ioſeph in uidia
pcuſſi frnq dilectionē dorſū magis quā faciē
offerebant. ita ꝓ infelices iudei uenientem
adeoſ ſalutis auctorē inuidere potius quam
diligere maluerunt. De talib dr in pſalmo.
Obſcurentur oculi eorū ne uideant. ꝓ dorſum
eorū ſemp incurua. Inuenit ꝝ ioſeph frs ſuoſ
in dothaym. Dothaym interpretatur defectio.
Vere in grandi defectione erant qui depar
ricidio cogitabant. Iudentes ꝝ ioſeph frs ſui
de morte illius tractauerunt. ſic iudentes
iudei uerū ioſeph dnm xpm ut eū crucifi
gerent uno oms conſilio ſtatuerunt. Ioſeph
expoliauerūt frs ſui ueſte polimita. iudei